

BLAVO GRLZ

„Žiadna žena by nikdy nemala ospravedľňovať svoje ambície.“ — Sheryl Sandberg

Toto je nerob!

„Nechcem, aby si ma pamätali ako najlepšiu ženskú umelkyňu. Chcem byť považovaná za skvelú umelkyňu, bodka.“ — Georgia O'Keeffe

„Ženy nečakajú na zmenu. Ženy sú tou zmenou.“ — Michelle Obama

Úvodník

EV

Prebiehajúci 50. ročník Belopotockého Mikuláša je môj prvý ročník Belopotockého Mikuláša. A to rovno vo festníku a v ženskej feministickej redakcii (+ Jarko). Rovnako som prvýkrát pred dvomi rokmi navštívila Scénickú Žatvu až na jej 101. ročníku (opäť ako členka redakcie). Takto som bola aj na Dream factory v Ostrave 2025 a na Bábkovej Žiline 2023. Z uvedeného vzorca správania tak môžu vyplynúť dve otázky: Chodí Emma Vičanová, študentka divadelnej dramaturgie, len na festivaly, kde jej zabezpečia ubytovanie, jedlo a honorár? A chodí len na časom overené udalosti, také, čo majú za sebou niekoľko desiatok ročníkov? V dnešnom úvodníku sa pokúsím tieto otázky zodpovedať.

Na divadelné festivaly chodím s veľkou láskou. Mám rada ich atmosféru, možnosť vidieť dvadsať predstavení v priebehu štyroch dní, zočiť známe tváre, na ktoré počas bežného pracovného života nemám čas, a užiť si hotelové raňajky. Nie je pravda, že chodím len do festníkov, len ak dostanem za účasť zaplatené. Občas sa zúčastním aj workshopov, alebo prídem zo záujmu, keď mi to škola preplatí. Mohla som ísť študovať medicínu a zachraňovať životy, ale na instagramových príbehoch mojich spolužiakov zo strednej nevidím, že by chodili každý druhý mesiac do čudných slovenských a českých miest pozerať to najlepšie, čo sa urodilo za poslednú sezónu. Koľkokrát boli v Ostrave, Martine, Brne, Liptovskom Mikuláši, Nitre či Viedni bez toho, aby videli čo i len kúsok mesta, pretože boli desať hodín zavretí v divadelných sálach? Trávili čas s renomovanými režisérkami a režisérmí v bare, kričali po nich herci a herečky, ako ich majú radi? Nemyslím si.

Odpoveď na druhú otázku je mierne komplikovanejšia. Áno, som rada, ak je divadelný festival, ktorý plánujem navštíviť, overený časom. Som pomerne vyťažená osoba, nemám veľa voľného času, preto ním nerada plýtvam na akciách, ktorých organizácia je v zárodku. Začiatky sú vždy ťažké a ja už nemám priestor ich zažívať. Radšej si počkám tých päťdesiat až sto rokov, aby som sa vyhla organizačnému fiasku. Iste, nájdú sa festivaly, ktoré ma presvedčia svojím vizuálom, programom či názvom. V takom prípade prižmúrim oči a na ten raut prídem, aj keď ho zariaďujú len po desiatykrát.

Teší ma, že som mohla prísť na Belopotockého Mikuláš 2025 – moju účasť na festivale mi zaplatili a tiež je už v zabehnutých päťdesiatročných koľajách. Najbližšie prídem asi až na 100. výročie: skontrolovať, či je všetko tak, ako má byť. Momentálne bolo. Moja jediná polemika je, či dostal Jarko z našej feministickej redakcie zaplatené najviac, alebo v Liptovskom Mikuláši gender pay gap neexistuje. To sa ale pre GDPR nikdy nedozviem.

Bageta

Čipkár

Renata Jurčová

Medzibrodské kočovné divadlo, Medzibrod

Réžia: Juraj Haviar

Čip-Čip, Čipi-Dip.

Čipkárska rapsódia s baladickým nádychom

Dvadsiate storočie so sebou prinieslo búrlivé zmeny. Štáty zanikali a vznikali, konflikty medzi nimi sa riešili čoraz strašnejšími vojnami, vzniknuté totalitné ideológie spôsobili smrť miliónov ľudí, svet sa ocitol na samom okraji zániku – hrozba jadrovej 3. svetovej vojny. Človek narodený na začiatku storočia sa nemusel ani z domu pohnúť a bol postupne občanom viacerých štátov – najprv Rakúsko-Uhorska, potom Československa, počas vojny Slovenského štátu, neskôr znovu ČSR a zrazu bol občanom ČSSR...

Menili sa režimy, menili sa osudy ľudí, ale tí vo svojej podstate zostávali rovnakí. Každý túžil po šťastnom živote, no niektorí sa k nemu neváhali predrať – obrazne, ale aj reálne – cez mŕtvol. A naopak: druhí sa snažili žiť v súlade so svojím svedomím a ak nemohli pomôcť, tak aspoň neublížili.

Autorská dráma Tomáša Pohorelca Čipkár na pôdoryse príbehu konfliktu dvoch postáv bývalých kamarátov (Mišo a Jano) z Medzibrodu sa snažila vyrozprávať príbeh Slovenska nielen z prvej polovice dvadsiateho storočia. Pre široký časový záber je to príbeh jemne zjednodušený (antagonistické postavy dvoch hlavných hrdinov). Hlavná postava Jano sa symbolicky narodil 1. 1. 1900 spolu s 20. storočím (pre historickú presnosť musím pripomenúť, že 20. storočie začína až 1. 1. 1901, rok 1900 je posledným rokom 19. storočia). Ľudia si od nového storočia sľubovali nádej na lepší život, ale ako sme už naznačili, opak sa stal pravdou – pre svet aj Jana. Napriek svojej šikovnosti aj rozhladenosti mu život uštedrí viacero rán – rodinných aj spoločenských. Pre totalitné režimy je jednoducho príliš inteligentný, aby ho mohli nechať na slobode. Diváka jeho osud chytí za srdce. Mišo je jeho presný opak – nikde nebol, nič nevie. Klasický slovenský človek milión. Najprv Hejslovák a gardista, potom komunista. Z každej zmeny chce vytliecť čo najviac, no pritom nemá žiadnu snahu pomôcť iným. Pri prvom probléme podrazí, aby on prežil

Hlavne nežne.

aj – a hlavne – na úkor druhých. Príbeh venuje pozornosť aj niektorým epizódnym postavám medzibrodskéj histórie – strýko vynálezca, pokrokový farár, ktorý v obci založil divadlo a rozvinul kultúrny život. Zameranie sa na regionálnu históriu patrí k prínosom tejto inscenácie. Autorom a realizátorom hry ide jednoznačne o to, aby sa Slováci konečne poučili zo svojej histórie a neopakovali tie isté chyby tak, ako to vidíme v súčasnosti.

Zaujímavým prvkom je použitie živej autorskej hudby. Je to osviežujúci prvok, ale problematickou sa javí istá štýlová nejednotnosť (ľudová pieseň, popové skladby, organ, bicie, kapela a pod.) Texty často dopovedali, čo sa práve udialo. Dvojhlasy nemali vždy čisté znenie. Javisko sa člení na dva priestory – priestor pre hudbu a hrací plán lemovaný drevenou konštrukciou, funkčne sa meniacou – raz domov, potom kára, raz gombiky, potom kolesá auta... Občas to pripomína jarmočné divadlo (čo by dopĺňalo predstavu čipkárskeho predajov na jarmokoch), no scénografia akoby používala iný slovník než hra. Často je doplnená čipkárskeho tovarom (obrusy, šatky), akosi tam však chýbali tie povestné čipky... Otázka k prvku tieňového divadla: prečo herečka bije tieň? To je skôr vtipné než vážne.

Téma aj hlavná myšlienka prinášajú divákovi silné posolstvo, no v ich spracovaní majú tvorcovia ešte kus cesty pred sebou. Predloha by si vyžadovala dôsledné psychologické herectvo a prácu s presnými motiváciami postáv v priestore spolu s vystavaním mizanscén. Herci však občas hrajú insitne. Hereckým prínosom je vstup autora textu – situácie aj mizanscéna zrazu fungujú presnejšie. Prekvapivým momentom je kruhové zarámovanie príbehu – v prológu je hlavný hrdina vo väzení (na psychiatrii?), aby sme v epilógu pochopili, že sa ocitol už za bránami tohto sveta...

Rozprava o jedinečnosti čipky

SU

Mnohé veci okolo nás sú jemné, krehké a prepracované do posledného detailu. Aj čipky sú takou mapou života – s prekrásnymi krivkami a tajomnými záhybmi. Každá je iná, ako snehové vločky, ako divé orchidey. Každá má vlastný príbeh. Všetky však vznikli s rovnakým zámerom: priťahovať pohľad, potešiť oko, rozjasniť deň. Všetky sú krásne a nezáleží, akej sú farby, tvaru či koľkým ľuďom už prešli rukami. Aj keď sa vám trochu pokrčila, stále na ňu môžete byť hrdé.

Boli časy, keď sme sa na ne pozerali len potajomky. V noci, keď celý dom stíchol, so zatajeným dychom. Dotýkali sme sa ich len jemne, končekmi prstov. Ich existencia sa brala ako samozrejmosť, no ich výzor sa nekomentoval nahlas.

Z generácie na generáciu sa odovzdávali komplikované techniky: staré matky ich šeptali svojim dcéram a vnučkám, starí otcovia svoje poznatky synom a vnukom odovzdávali mnohokrát otvorenejšie a priamejšie. Taký je už na Slovensku zvyk. A koľko piesní – odvážnych i plných dvojzmyslov – sa o čipkách spieval!

Časom pri práci s čipkami nadobudnú jednotliví aktéri zručnosť a cit pre detail. Srdciari pracujú pomaly, precízne, s citom. Keď sa k takej čipke nakloníš, všimaj si, ako vyzerá, ako sa ti mení pod rukami. Vzory, ktoré kreslíš prstami, by nemali byť náhodné. Rovnako dôležité je spoznať ten správny moment, kedy ju treba odložiť a ísť radšej spať.

Vo vašom živote môže nastať situácia, že na vás znenazdajky niekto vybafne: Ukáž čipku! Nelakajte sa, no najmä sa nepodriaďte. To, komu svoju čipku ukážete, je len na vás. Tieto znalosti by sme mali vstěpovať aj našim deťom.

Žiadna z nich nie je „zlá“ alebo „škaredá“. Môže sa totiž stať, že svoju čipku začnete porovnávať s čipkou niekoho, kto sa práci s ňou venuje na profesionálnej úrovni. Nemajte strach, neporovnávajte sa. Takito ľudia sa o svoje čipky starajú komplikovanými spôsobmi, ktorými sa vy vôbec nemusíte zaťažovať. Prípadne ju občas jemne preperte čistou vodou. Nadradte radosť z tvorby nad všetko ostatné!

Čipky sú ako ženskosť sama. Netvorí len ozdobu – tvoria identitu. Svet bez čipiek by bol oveľa smutnejší.

Mastný hrniec

Ján Marcinek

Divadlo z Dvora, Prievidza
Réžia: Alžbeta Hammer

Vizuálna krása v peknom šate

Divadlo z Dvora sa nám predstavilo s inscenáciou Mastný Hrnec v réžii Alžbety Hammer. Do akej miery peniaze menia charakter? Alebo ho skôr len podporia? Kam až vieme zájsť cez hranice svojej ľudskosti, aby sme získali pozornosť ľudí? Ľudí, ktorí majú vysoké postavenie v spoločnosti, aby sa náš skromný, „drevený hrniec“ zmenil na „mastný hrniec?“

Na začiatku inscenácie sa ocitneme v malomeštiackej izbe, ktorá po scénografickej stránke pôsobí farebne jednoducho, no na druhej strane honosne. Neskôr prichádzajú na scénu postavy (Poslancová, Starostová, Riaditeľová), ktoré majú výrazné kostýmy s prevládajúcou farbou. Pastva pre oči. Krása, ktorá je podporená autorskou hudbou a tradičnými ľudovými melódiami.

Herci využívajú dve rozdielne roviny hereckého prevedenia. Postavy Poslancová, Starostová, Riaditeľová, Babík, Babíková využívajú rečovú a pohybovú štylizáciu. Pupčok, Krajčír, Janko, Haňka sa svoje postavy snažia vnútorne prežívať. Postava slúžky využila východoslovenské nárečie, ktoré herečka zvládla po rečovej aj hereckej stránke. Pri postavách, ktoré sú štylizované, sa jednotlivé výstupy stávajú plochými, pri prestavbách sa štylizácia zrazu vytráca. Aj keď všetci herci majú dobré hlasové predispozície (počuť ich), v niektorých obrazoch text nekorešponduje s hereckým konaním, nepracujú s dynamikou a tempo-rytmom v hlasovej a rečovej rovine (hádka: chýba postupná gradácia hádky; vrchol hádky: rečový a hlasový prejav je monotónny). Interpreti v istých momentoch porušujú tzv. štvrtú stenu, pri odchode zo scény „vypnú“ zo svojej postavy skôr, ako opustia hrací priestor. V rámci reči sa niekedy objavila nesprávna asimilácia (ku ktorému - [gu ktorému], chýbal hláskový prejav „l“).

Inscenovať komédiu je veľmi náročné. Čím hereckú postavu interpretujeme vážnejšie a uveriteľnejšie, tým skôr z komédie „vylezie“ humor. Verím, že Divadlo z Dvora ostane verné svojej pôvodnej myšlienke – robiť divadlo s nadšením, humorom a úprimnosťou, ktoré oslovuje divákov všetkých kategórií – a že bude naďalej umelecky rásť.

Mladá študuje, stará sa jeduje.

A bude to mať vliv na funkci?

Čo robiť, ak máte doma mastný hrniec?

EV

UPRATOVANIE
– ČISTO ŽENSKÁ
PRÁCA

V nadväznosti na včerajšiu rubriku z oravskej kuchyne – aké všetky pochutiny sa dajú pripraviť z kapusty – ponúkame pokračovanie o upratovaní po navarení.

Čím sa najlepšie vyčistí mastný hrniec? Ak sa túto otázku pýtate, je pravdepodobné, že váš manžel je buď minister, riaditeľ, starosta alebo poslanec. Predsa, nie každý (a už vôbec nie každá) sa dostane k možnosti mastný hrniec vôbec vlastniť. Ak patríte do vyššej vrstvy obyvateľstva a ako poslušná manželka svojho vysoko postaveného mužička (nie sme všetky emancipované a drsné ako Mahuliena) si neviete dať rady s masnotou, toto zaručene pomôže:

Na bežnú masnotu

(*zažívajú stredné vrstvy, najmä intelektuáli*)

1. Naplňte hrniec horúcou vodou.
2. Pridajte trochu saponátu.
3. Nechajte pôsobiť 10–15 minút.
4. Vydrhnite špongiou alebo kefkou.

Alebo:

1. Do mastného hrnca nalejte asi 1/2 šálky octu.
2. Pridajte 1–2 lyžice sódy bikarbóny.
3. Zmes bude peniť, nechajte chvíľu reagovať.
4. Potom prilejte horúcu vodu.
5. Vydrhnite špongiou alebo kefou.

Na silnejšiu masnotu

(*poslanci v mestskom zastupiteľstve, starostovia*)

1. Nasypte 2–3 lyžice sódy bikarbóny do hrnca.
2. Zalejte ju horúcou vodou.
3. Nechajte pôsobiť 30 minút až hodinu.
4. Vydrhnite špongiou alebo kefou.

Na veľmi odolnú masnotu

(*ministri, poslanci v parlamente, prezident*)

1. Nalejte vodu do hrnca.
2. Pridajte trochu saponátu.
3. Privedte do varu a nechajte niekoľko minút vriť.
4. Po vychladnutí masnota zmäkne a pôjde ľahko dole.

Pre chudobnejšie gazdinky máme povzbudenie: nevadí, že v domácnosti nemáte mastný hrniec, práve naopak. Nech je vám vaša zdravá životospráva odmenou v budúcich rokoch, keď nebudete zápasíť so žľzníkovými kameňmi. Niektorí ľudia si určité choroby jednoducho nemôžu dovoliť.

Hrobka s výhľadom

 Juraj Bielik

Divadlo G, Trebišov
Réžia: Ján Veselý

Tu ste v bezpečí

Starý Tomb pred šiestimi týždňami zomrel a jeho pozostalí sa stretávajú v rodinnom sídle na britskom vidieku, aby si konečne vypočuli jeho poslednú vôľu. Súrodenci Tombovci tvoria skutočne výnimočnú rodinku – nymfomanka, schizofrenik, ktorý sa považuje za Iulia Caesara, travička, alkoholička, okultista, a posledného brata ani nevidíme, lebo kvôli jeho vĺkolakovským sklonom je zavretý v pivnici. V kozube horí ohník, vonku je hmla a všetci sa nenávidia. A samozrejme, každý má motív vraždy. Áno, takto nejako môže začínať detektívka.

Detektívka je veľmi prísny a náročný žáner a treba povedať, že trebišovskí divadelníci ho zvládajú naozaj so čťou. Inscenácia plynie v energickom tempe, nálada sa stupňuje, vraždy sú čoraz násilnejšie a postavy čoraz zúfalejšie. Každý z hercov si drží svoju figúru a napriek tomu, že inscenácia trvá bezmála dve hodiny, darí sa im udržať nás celý čas v napätí.

Otázkou pre mňa len zostáva, či tvorcovia zvolili celkom správny inscenačný kľúč. Hra Normana Robbinsa je totiž evidentne myslená ako paródia na detektívky zlatého veku (veľa dlhuje najmä Agathe Christie a jej hre *Desať malých černoškov/indiánov/vojačikov/A napokon nezostal už nik* – názov si vyberte podľa stupňa vlastnej politickej korektnosti), a tak by mohlo byť prínosné ešte viac zdôrazniť práve grotesknosť a bizarnosť tohto textu. Ved' už len charakterizácia jednotlivých postáv je poriadne pritiahnutá za vlasy. A nezaostáva ani samotný dej hry, kde mŕtvol padajú v takom počte, že by sa za to nehanbilo ani piate dejstvo Hamleta.

Môžeme debatovať o tom, do akej miery si inscenátori poradili so zaľudnenými mizanscénami v prvej časti hry, či je dobre použitá hudba, alebo či nie je prejav niektorých postáv vo vypätých momentoch skôr „pavlačový“ než britsko-aristokratický. *Hrobka s výhľadom* však tak či tak ostáva svedomito urobenou a oduševnene zahratou žánrovou inscenáciou.

Vôjdi a neublíž.

Eva po zahryznutí do jablka (archív 0).

Knižné okienko

ZG

Odkedy máme na Slovensku IKEU, nie je problém vybrať policový systém do domácej knižnice. Môžete si zvoliť rôzne farby, štýly a rozmery, no finálny výber vám výrazne zúžia prirodzené dizajnové determinanty – napríklad rozmery dané vaším bytom, farba stien ovplyvní farebnosť police a štýl prispôsobíte tak, aby ladil so zvyšným nábytkom. Výber domácej knižnice teda nie je až taká náročná úloha ako výber kníh do nej. Ponuka na knižnom trhu je veľmi pestrá. Úzkosť z priehršťa možností môže spôsobiť rozhodovaciu paralýzu. Tá môže vyústiť vo výsledku k paradoxnému javu, kedy priveľká ponuka zapríčiní prázdnu knižnicu. Do podobnej patovej situácie sa zrejme dostal aj pán Tomb, zosnulá hlava rodiny.

Intelektuálna úderka našej redakcie vám v nasledujúcich riadkoch prináša niekoľko tipov, ktoré vám ulahčia rozhodovací proces a pomôžu zaplniť prázdne police.

Pre milovníkov a milovníčky odbornej literatúry:

- **F.M. Dostojevskij: Zločin a trest** – odborná právnická literatúra venovaná aplikovaniu paragrafu 360 v trestnom zákone
- **Arthur Conan Doyle: Pes Baskervillský** – chovateľská príručka pre náročných

Motivačná literatúra

- **Ernest Hemingway: Starec a more** – zdravý životný štýl v každom veku, motivačná literatúra pre aktívne starnutie
- **Franz Kafka: Premena** – cviky a fitness recepty pre zdravé chudnutie

Medicínska literatúra

- **Gabriel García Márquez: Láska v čase cholery** – epidemiologická prípadová štúdia
- **Gabriel García Márquez: Sto rokov samoty** – monografia na tému sociálna fobia a metódy ako s ňou pracovať

Biografie

- **Perníková chalúpka** – silný osobný príbeh o boji so závislosťou
- **Milan Kundera: Nezniesiteľná ľahkosť bytia** – životopis Valentíny Tereškovovej a jej pobyt vo vesmíre

Romantická literatúra

- **Albert Camus: Cudziniec** – erotický thriller o zakázanej láske
- **M. A. Bulgakov: Majster a Margaréta** – nerovný vzťah nevinnej študentky a multimilionára, ktorého sexuálne preferencie ťahajú k dominancii

Detská literatúra

- **George Orwell: Zvieracia farma** – leporelo pre najmenších
- **Emie Zola: Nana** – spevníček detských pesničiek; určené pre prvý stupeň

Detektívna literatúra

- **Franz Kafka: Proces** – historická detektívka venovaná obdobiu Norimberských procesov
- **Henryk Sienkiewicz: Quo Vadis** – akčný thriller o chorobnej posadnutosti, ktorý vyústi do šialenej naháňačky

Veríme, že Vás náš výber oslovil a rozšíril vám literárne obzory.

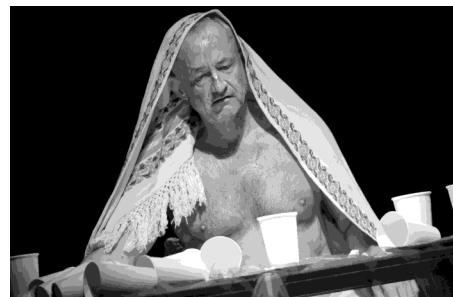

Konvekcia

alebo Idioti sú tí druhí!

 Juraj Bielík

Divadlo DISK, Trnava
Réžia: Dušan Vicen

Naparovanie v koňaku.

Dnes už nič nie je tak, ako bývalo

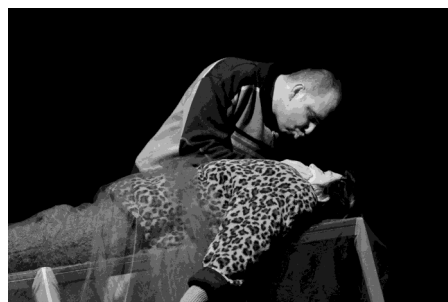
Prečo a ako sa objavujú veci na miestach, kde nikdy neboli? Alebo prečo nie sú tam, kde boli vždy? Toto takto predsa predtým nebolo! Nedá sa spoľahnúť na ľudí a aj tie veci sa neustále len menia. Pred televízorom bol predsa vždy gauč a vedľa vchodu bol vešiak na kabáty. Určite tam bol! Tak načo stále všetky tieto zmeny?

Práve zmena je ústrednou témou inscenácie trnavského Disk-u. Sedem divných rôzne deformovaných postáv, ktoré akoby vypadli z nejakej prazvláštnej ľudskej komédie (alebo mimoriadne svojskej comedie dell'arte), sa snaží prísť na to, čo sa s nimi stalo a na to, čo s nimi bude ďalej. Majú ostať stáť v bezpečnom bode alebo sa pohnúť a riskovať, že si vyberú nesprávny smer, kde ich čakajú len ďalšie straty? Veď nerobiť nič je podstatne jednoduchšie, ako sa myliť a zas a znovu zlyhávať. Každá zmena predsa nemusí byť nevyhnutne progresom. Každý pohyb nemusí byť len vpred. Veď aj tak sa iba stále moceme v kruhu a opakujeme vždy tie isté chyby (ako nám vraví teória zrkadlenia). Alebo nie?

Očakávaný hosť nedorazí na večeru, nemáme vodcu, ktorý by nám povedal, čo treba robiť, namiesto lásky ostáva medzi ľuďmi len manipulácia. Na nič sa nedá spoľahnúť. Ľudia menia svoje správanie, svoje emócie, svoju orientáciu, sú prítomní vtedy, keď netreba a neprídu vtedy, keď ich zúfalo potrebujeme. A keď napokon zomrú, tak máme skutočne čo robiť, aby sme sa ich vôbec dokázali zbaviť.

Herci v krikľavo farebných cirkusantských kostýmoch zaplňajú priestor a za kvilivých tónov thereminu vytvárajú ironický obraz cynického sveta, do ktorého prichádzajú len tie zmeny, o ktoré nestojíme. Jedinou nemennou oporou je klasická literatúra, poézia a jazzové štandardy. Čo je však dôležité, prebleskuje tu však aj istá nádej – máme budúcnosť a nakoniec sa nám uľaví.

V precízne komponovanom slede krátkych výstupov sa Disk-ári vyrovnávajú so svojou vlastnou situáciou – so stratou vedúcej osobnosti Blaha Uhlára. A našťastie tak nerobia formou nejakej „pocoty“, alebo spôsobom, ktorý by nevhytné vyžadoval znalosť kontextu tohto súboru. Ich inscenácia totiž hovorí o univerzálnych ľudských problémoch, o pochybnostiach, ktoré denno denne formujú naše správanie. A to, že BU prostredníctvom audio nahrávky v tejto inscenácii aj účinkuje, nie je len adekvátnym pripomenutím jeho osobnosti, ale aj dôkazom toho, že dialóg, ktorý viedol so súborom, aj naďalej pokračuje.

Píte s rozumom!

SM

Moja existencia je revolučná!

CHYSTÁ SA PREVRAT, pošli to ďalej

Spoločnosť cykliaca sa neustále v tých istých problémoch: nerovné rozdelenie moci, sila ako nástroj útlaku. Problémy, ktoré sa nikdy nevyriešili, iba sa vždy zamietli pod koberec. Nefunkčné vzťahy medziludské, nefunkčné vzťahy partnerské. Nefunkčný model rodiny, bez pocitu bezpečia. Vzápätí na to, ako bezpečie nadobudneme, nie sme ochotní vyliezť z jeho škrupiny a ukrývame sa pod jeho zdanlivo bezpečnými, no zväzujúcimi krídlami. Chaos, zmätok, neistá budúcnosť, kríza, globálne otepľovanie, vyššia úmrtnosť, nižšia pôrodnosť. Všetko je len dočasné, nič nemá budúcnosť, víziu. Všade len apatia, zhnusenie, nič už nemá svoje miesto a všetko postráda zmysel. Znie vám to povedome? Povedzme to konečne nahlas:

Koniec patriarchátu!

Už prežil svoje a o tom, že by sme mu mali dať ešte šancu, nepresvedčí nikoho. Chceme sa konečne posunúť ďalej? Vystúpiť zo zabehnutých koláží? Nebáť sa opustiť to, čo poznáme? Čo je ten strom k lepšej budúcnosti? Jedno slovo: Matriarchát, priateľky a priatelia. Nejde o výmenu jedného útlaku za druhý, ženy sa odrazu nebudú kúpať v zlatých vaniach, nebudú po večeroch chodiť na pivo, nechávať doma svojich mužov robiť s deťmi domáce úlohy. Nebudú smilne pokukovať po mužoch v nočnej električke a robiť im nevhodné návrhy. Budú vytvárať svet, kde sa nemusíte báť, že vás v parlamente oklamú, v obchode okradnú a na ulici ovalia. My, ako prvá festivalová čisto ženská redakcia, sme jasným dôkazom toho, že aj ženský kolektív vie šlapať ako dokonale vyladený stroj, a ak sa aj vyskytne nejaká chyba, môže za ňu grafik.

Vznania a hejty posledný

PRIEVIDZA, Kukučín

WORKING GIRL

KRASULA: Ja preto veľa rozprávam, lebo si chcem ten honorár zaslúžiť.

STUPAVA, Lúžri

GIRL POWER

REŽISÉR KAROL: Potom sa mi stalo to, že žijem s autorkou, a mienim aj ďalej.

DOBRY SUSED NAD ZLATÉ PÁSMO

REŽISÉR KAROL: Musím ísť mačky nakrmiť, paradajky poliať a od susedov k nám večne dve sliepky preletia a mne je ich ľúto, tak im varím ryžu.

BREZNO, Bohdana

KTO SA DO BLATA HODÍ, LEN DOMA SA OPERE

MARCINEK: Ja opere nerozumiem.

BIELIK: Ale pozor! Opere sa rozumieť nemá.

SOLOŠNICA, Šoferák

ZAPÁLENÉ LÝTKA

KRASULA: Vy ste pani režisérka? No tak to vás veľmi rád poznávam.

C'EST LA VIE

REŽISÉRKA SÁRA: Asi mi niečo uniklo, ale asi mi to až tak neprekáža.

ZÁHORČINA = NOVÉ ESPERANTO

ČLEN SÚBORU: My sa musíme naučiť chodiť s našimi inscenáciami do sveta, rovnako sa vy musíte naučiť hovoriť po záhorácky.

DIVADLO KLUD, NAJ CI JE ŽEM PLOCHA GAZDO!

SEBAKRITICKÝ

BIELIK: Režisér, entita, ktorá nám ničí životy!

V NECENZUROVANEJ VERZII, UŽ ZAJTRA!

BIELIK: Mne sa páči, že sú tie veci mozgaté, ale aj... /hodná pauza/...ako to povedať slušne... (víťazoslávne) chlpaté!

DIVADLO DNO NÁMESTOVO, HRANICA / GRANICA

PŘECO JE TAKÁ KOMPLIKOVANÁ

JURČOVÁ: Napriek všetkým volaniam po racionálnosti ste sa vzdali lineárnosti a prešli ste na asociatívne radenie.

Nie som hiehd - som strategicha!

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2025, 3. ČÍSLO • VYDÁVA A TLAČÍ: LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ • ŠÉFREDAKTORKA: ZUZANA GALKOVÁ • REDAKCIA: SILVIA MATEJČIKOVÁ, EMMA VIČANOVÁ, SOŇA URIKOVÁ • FOTO: JAKUB JANČO, SÚKROMNÉ ARCHÍVY • GRAFICKÝ DIZAJN: JARO DVORSKÝ • ROK VYDANIA: 2025 • NÁKLAD: 50 KUSOV, NEPREDAJNÉ • NEPREŠLO JAZYKOVOU KOREKTÚROU, SÚ TAM CHYBY, JARO JE ASI DYSLEKTIK.

Liptovský
Mikuláš

ŽILINSKÝ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

STREDISKO
LK
LIPTOVSKÉ

NÁRODNÉ
OSVETOVÉ
CENTRUM